

BALASSA BENCE

Az EU Integrált Határőrizet-támogató Missziója Líbiában, 2013-tól folyamatban (EU Border Assistance Mission in Libya – EUBAM Libya)

Regionális politikai változások

A 2024 év végi, de hatásaiban 2025-ben kiteljesedő fejlemény a korábbi szíriai rezsim (Báássár el Assad) bukása és ezzel az azt évtizedek óta támogató Oroszország pozícióinak meggyengülése a mediterrán tengeri kijáratral rendelkező országban, amely folyamat kompenzálására Oroszország igyekszik szorosabbra fűzni stratégiai együttműködését az EU és a nemzetközi közösség túlnyomó többsége által el nem ismert Tobruk-i (Bengázi) kormánnyal, valójában a hatalmat Kelet-, és Dél-Líbiában birtokló Haftar-rezsimmel. (Ezzel ellensúlyozva a tripoli kormányzat és az azt támogató globális Nyugat erőfeszítéseit és szerepét Líbiában.) Ebbe a mintába illeszkedik Bengázi fokozódó együttműködése Belorusszal is. Minszk és Bengázi között az év folyamán több katonai repülő is teljesített járatokat, nem tisztázott ezek szerepe és célja.

Biztonsági helyzet, valamint a biztonsági helyzetre kiható fontosabb események

Líbia politikailag mélyen széttagolt, megosztott államként lépett be a 2025-ös évbe. A tripoli nyugati Nemzeti Egységkormány (Government of National Unity – GNU) és a Khalifa Haftar vezette keleti líbiai arab fegyveres erők (Libyan Arab Armed Forces – LAAF) közötti tartós megosztottság állandósítja az instabilitást, és aláássa az államépítési erőfeszítéseket, amelyek főként az ENSZ líbiai missziójától (United Nations Support Mission in Libya – NSMIL) érkeznek. A biztonsági helyzet Tripoliban és környékén jelentősen rosszabbodott a 2025. május 12–16. közötti események hatására. A beállt változások közvetlen és direkt hatással voltak az EUBAM Líbia misszió állományára, elhelyezésére, mozgására és jelenlétére a fővárosban. Tripoli több pontján heves harcok törtek ki 2025. május 12-én este, miután jelentések érkeztek Abdulghani Al-Kikli „Ghneiwa”, a Stabilitási Támogatási Hatóság (Stability Support Apparatus – SSA) vezetőjének törbe csalásáról és meggyilkolásáról. 2025. május 11-én éjjel Al-Kikli (az egyik legerősebb tripoli milícia vezetője) és kísérete meggyilkolásával az IGNU (Dbeiba-kormány) megragadta a lehetőséget, hogy az SSA (majd később a Rada) megtámadásával új biztonsági egyensúlyt csikarjon ki, integrálja a rivális milíciákat; és a helyzetet a maga javára fordítva konszolidálja Tripoliban a pozícióit. Ez (egyelőre) csak részben sikerült.

Misrata (Nyugat-Líbia második legnagyobb városa) erői ismét kiálltak a tripoli kormányerők mellett, de számolnia kell továbbra is az idős Halifa Haftar seregeinek keletről érkező fenyegetésével. Pont emiatt Dbeiba miniszterelnök és az általa irányított GNU (Nemzeti Egységkormány) arra kényszerül, hogy erőit megossza, hogy megelőzze a város (Misrata) ostromát, hiszen ha a helyi erők Tripoliban harcolnak a milíciák ellen a GNU oldalán, nincs, aki megvédje Misrata-t Haftar háttámadásától. Az emberek elégedetlenek Dbeibah-val, akinek nem sikerült a „béketeremtő”, a milíciákat a városból kizavaró (vagy azokat a legális rendészeti szervek szövétébe integráló) miniszterelnök szerepében feltűnnie. A fiatalok azonnali

választásokért és Líbia egyesítéséért tüntetnek.

Haftar tábornok csapatai május-júniusban (Libyan National Army – LNA) megálltak Sirte-nél, de jelentések szerint jelentős erőket és hadianyagot halmoztak fel a városban, amely így egy jövőbeli offenzíva kiindulópontjaként szolgálhat. Egyelőre nem világos, hogy a potens nemzetközi szereplők, Törökország, az Egyesült Államok és Oroszország pontosan mit tervez.

A törökök óriási befektetésekkel rendelkeznek Tripoliban, amelyeket nyilván meg akarnak védeni. Dbeibah miniszterelnököt ez teszi értékessé a szemükben, kérdés, hogy meddig, mivel egyre több hír lát napvilágot arról, hogy Törökország Bengáziban is aktív játékos, rendészeti, katonai és befektetési aspektusban is.

Az EU és az ENSZ pedig hagyományosan tűzszünetre és az erőszak mellőzésére szólít fel, mint általában.

A helyzet értékelése azért nehéz, mert a kialakult viszonyok képezhetik egy új status quo alapját is, de avar alatti parázs formájában bármikor újra lángra lobbanthatják a harcokat, amelyek így már jó eséllyel a teljes eszká-láció felé mutathatnak.

A májusi eseményeket követően a biztonsági helyzetről általánosságban és országos szinten elmondható, hogy az nem rosszabbodott drámai mértékben, ugyanakkor az egyes régiókban, illetve körzetekben, mint Tripolitania (a főváros és környéke), Zawiyah, Sabha, a Fezzan-medence, a Coastal Road (tengerparti főútvonal) bizonyos szakaszai és a nyugati (Tunéziával közös) határvonal egyes régióiban tapasztalt biztonsági incidensek megszorodtak, érezhető egyfajta mérsékelt, de kézzelfogható veszélye egy esetleges eskkalációnak.

A helyi, az országos és a nemzetközi politikai szereplők, szervezetek ugyanakkor élénken dolgoznak a status quo megőrzésén, illetve – középtávon – valamilyen politikai megegyezés és rendezés kidolgozásán, de ennek valószínűsége igencsak kétséges.

Mint annyi hasonló helyzetben lévő, kvázi-polgárháborúba süllyedt, az

egységes, központi kormányzást nélkülözni kénytelen ország, Líbia, a líbiai viszonyok is a politikai rendezés kilátástalanságát és esélytelenségét tükrözik.

Ironikus módon Tripoli és környéke a jelen lévő és katonailag, politikailag aktív milíciák jelentette fragmentált biztonsági architektúra miatt sokkal kevésbé biztonságos, mint az EU (és annyi más nemzetközi szereplő) által el nem ismert Haftar-féle ellenkormány uralma alatt álló Bengázi keleten, ahol „egy úr van csupán”.

Az illegális migráció kérdése

Az integrált határőrizet helyben történő támogatása, mint a mandátum fő fókuszában álló rendészeti tevékenységtámogatás az évek, évtizedek óta fokozódó migrációs nyomás előtérbe kerülésével vált európai prioritássá. Ennek további nyomatékot adott a Mediterrán térség, elsősorban Olaszország nemzeti érdekeinek szem előtt tartása, tekintettel arra, hogy a Száhel-övezetben az évek során egyre bizonytalanabbá váló politikai és biztonsági helyzet elől mind többen igyekeztek/igyekeznek elmenekülni egy jobb és biztonságosabb élet reményében északra, és átszelve a Szaharát, ezrek, tízezrek kötnek ki a líbiai partokon, ahonnan földrajzi értelemben Málta, Olaszország, tehát a vágyott európai célok karnyújtásnyira vannak csupán. Mindez természetesen a határon átnyúló bűnözés és az azzal összefüggő szatellit-bűnözés (emberkereskedelem, embercsempészet, prostitúcióra kényszerítés, gyermekek, nők, egyéb sérülékeny társadalmi csoportok kihasználása, jogaik semmibevétele, fegyver-, drog- és a kulturális örökség/régészeti emlékekkel való csempészeti tevékenység, rablások, emberölések stb.) eskalációjához vezetett a térség egészében.

Egy furcsa „kvázi-polgárháború” természetrajza

Líbia általános politikai, kormányzati és az ezekkel szorosan összefüggő biztonsági helyzete sem segíti az átlátható, hatékony bűnüldözői, határőrizeti, integrált rendészeti tevékenységet az országban.

Líbia a 2011-es „Arab Tavasz” és a korábban 43 évig az országot vasmarokkal de facto diktátorként irányító Moammer Kadhafi (1942–2011) ezredes meggyilkolása után nyílt rövid, reménytelen időszakot követően nagyon hamar politikai káoszba, polgárháborúba süllyedt, a területi ellenőrzést egymással is harcban álló paramilitáris milíciák, fegyveres csoportok vették át, Tripoliban nemzeti egységkormány alakult, amelyet az Egyesült Államok és az Európai Unió is elismer, majd erre mintegy válaszul az ország keleti felében, a jelentős katonai erővel és befolyással rendelkező idős Halifa Haftar tábornok megalakította saját kormányát Bengáziban.

A helyzet pikantériáját, komplexitását tovább fokozza, hogy szinte valamennyi olaj- és földgázlelőhely délen, míg az átféjtésre és exportra alkalmas tengeri terminálok keleten, Haftar tábornok fennhatósága alatt állnak, így a bevételek szempontjából, amelyek a Líbiai Nemzeti Bankon keresztül folynak be a központi költségvetésbe, nagyon nem mindegy, hogy a politikai játszmák eredményeként ki, mikor, melyik terminált zárja le, megakadályozva ezzel a nyugaton székelő, az EU által elismert és támogatott Nemzeti Egységkormány bevételekhez jutását, ami komoly társadalmi elégedetlenséghez, forrongáshoz vezet/vezethet.

Mintha ez nem volna elég, a 2014–17 közötti időszakban a hatalmi vákuumot és káoszt hatékonyan kihasználva felerősödött az iszlám fundamentalizmus, megjelentek nemzetközileg is aktív terrorszervezetek és ezek legveszélyesebbje, az Iszlám Állam (Islamic State of Iraq and Syria – ISIS) is. Városokat foglaltak el és vontak ellenőrzésük alá. Rémuralmuknak keleten szintén Haftar vetett véget, felszámolva egységeiket és kiszorítva a Daesh-t (Iszlám Állam) az országból.

2019-ben Haftar tábornok erőivel Tripoli külvárosáig nyomult, hogy az országot a saját uralma alatt újraegyesítse. Az áttörésnek és a főváros elfoglalásának, mely a nyugati erők, a Tripoli Nemzeti Egységkormány elűzését jelentette volna, csak a térségbe vezényelt olasz és török katonai erők intervenciója tudott véget vetni.

Líbia a regionális és világpolitika szereplői közötti „kötélhúzásban”

Ennek nyomán könnyen láthatóvá válik, hogy Líbia saját belső feszültségei és viszonyai nem érthetőek meg teljes mértékben anélkül, hogy figyelemmel ne lennénk a regionális és világpolitikai szereplőkre, akik az ország sérülékenységét, szervezetlenségét és belső megosztottságát maximálisan kihasználva tevékenykednek/befolyásolnak a térségben.

A teljesség igénye nélkül ezek: a korábbi gyarmattartó Olaszország, külön utas külpolitikai irányvonallal (nem mindig az egységes EU-álláspontot képviselve) jelen van Franciaország, valamint Törökország, Katar, Oroszország (a korábbi Wagner-csoport kezében olajkutak, repterek vannak délen, illetve bányákat felügyelnek, számukat több ezresre becsülik, valamint komoly instabilitást és kiszámíthatatlan erőközpont-változást hozhat a rendszerbe az orosz katonai jelenlét meggyöngyülése Szíriában és ennek következményeként az erők áttelepítése Kelet-Líbiába, ami jelenleg is zajlik és természetesen az Egyesült Államok, illetve Kína (szoft-diplomácia) gazdasági érdekei mentén.

Az ok – ahogyan az mindig is lenni szokott – anyagi természetű. Líbiában található a világ ismert olajkészletének hatalmas része, ráadásul ez a nyersolaj rendkívül tiszta, jó minőségű, és viszonylag költséghatékonyan kitermelhető; de a földgázkincs is igen jelentős. Az ország Csáddal határos területein gazdag arany- és gyémántbányák várnak kitermelésre, a Szahara alatt hatalmas (bár nem vagy csak rendkívül lassan megújuló) édesvíz-készletek húzódnak (Kadhafi több ezer km-es vezetékeket építtetett a '80-as, '90-es években, hogy ezt a vizet északra vezessék, Tripoli édesvízellátása a mai napig ezeken keresztül történik).

Ezen rövid cikknek a keretei nem alkalmasak a szerteágazó politikai és biztonsági problémák valamennyi aspektusának megvilágítására, de vélhetően ennyiből is leszűrhető, hogy az Európai Uniónak miért fontos prioritás, hogy az EU perspektívájából kvázi csak egy „pár órás hajóútra” lévő déli szomszéd, Líbia rendészeti szerveit segítse és támogassa egy hatékonyabb határőrizeti rendszer és rendészeti struktúra felállításában.

A misszió vázlatos bemutatása a líbiai kihívások tükrében

„Az EUBAM Líbia támogatja a líbiai hatóságokat a határigazgatás és a biztonság fejlesztésében az ország szárazföldi, tengeri és légi határain. Kapacitásépítési megbízatással rendelkező polgári válságkezelési misszióként az EUBAM stratégiai és operatív szinten segíti a líbiai hatóságokat. A munka a líbiai partnereknek nyújtott tanácsadáson, képzésen és mentoráláson keresztül valósul meg a határőrizeti szolgálatok nemzetközi szabványoknak és legjobb gyakorlatoknak megfelelő megerősítése, valamint a líbiai hatóságok tanácsadása révén a nemzeti integrált határigazgatási (IBM) stratégia kidolgozásában.”⁷⁷ Így szól a hivatalos bemutatkozás, az EUBAM Líbia misszió internetes oldalán.

A misszió története dióhéjban – visszatekintés

Az EUBAM Líbia Integrált Határőrizet-támogató Missziót 2013-ban hozta létre az Európai Unió Tanácsa, a tagállamok egyhangú támogatásával, formálisan a Líbiai Egységkormány felkérésére, hogy járuljon hozzá a demokratikus átmenethez, és segítse elő egy demokratikus és politikailag stabil líbiai rendészeti intézményrendszer kialakítását.

Az EUBAM misszió tipikus civil (nem katonai) non-executive (végrehajtó hatáskörrel nem rendelkező) az EU Külügyi Szolgálat (EEAS – European External Action Services) által a CPCC-n (Civilian Planning and

⁷⁷ Forrás: https://www.eeas.europa.eu/eubam-libya_en?s=327
Letöltés ideje: 2026.05.22.

Conduct Capability – gyakorlatilag az EEAS civil válságkezelő misszióinak műveleti főparancsnoksága) és a CivOps Commander (Civilian Operations Commander – az EU civil válságkezelő misszióinak stratégiai irányításáért felelős parancsnok) keresztül irányított és felügyelt CSDP (Common Security and Defense Policy – Közös Védelem- és Biztonságpolitika) misszió, amely a bevált gyakorlat kereteire támaszkodva, tagállami védelmi/rendészeti (rendőr, vám- és pénzügyőr, parti őrség, sőt haditengerész), valamint a bünyügyi igazságszolgáltatási rendszer egyéb elemeiben jártas (ügyész, bíró) nemzeti szakértők bevonásával törekszik a mandátumában nevesített célok elérésével támogatást nyújtani a befogadó ország rendészeti szerveinek.

Személyügyi változások a misszió vezetésében

Az EUBAM Líbia Integrált Határőrizet-támogató misszió vezetésében is változásokat hozott az elmúlt esztendő. Kati Bailey aki finn nemzeti vezényeltként töltötte be a helyettes misszióvezetői pozíciót, márciusban távozott, így helyére a dán Frederik Petersen került DHoM-ként (Deputy Head of Mission). Tom Hojlber a korábbi Chief of Staff (kb. törzsfőnök) augusztus végével távozott, helyére Ismije Beshiri (koszovói albán származású, német állampolgár) asszony került új törzsfőnökként. Végül, de nem utolsósorban, Jan Vyčítal cseh diplomata, aki 2024. január 1-től látta el a misszióvezetői (HoM) feladatokat, lévén, hogy a szerződése lejárt, távozott posztjáról 2025. december 18-án, helyére pedig sikerrel pályázott Frederik Petersen, így 2026. január 1-től ő vette át a misszióvezetői szerepkört. Ennek következtében a helyettes misszióvezetői pozíció ismét üres, a tagállami vezényelt szakértők számára pályázható.

Új mandátum, új szabályozás

Az EUBAM Líbia misszió korábbi mandátuma 2025. június 30-án lejárt, ezért azt az EU tagállamai egybehangzó döntése alapján újabb két évvel meghosszabbították 2027. június 30-ig.

Nagy változás a misszió életében, hogy a Tuniszban a misszió 2013-as megalakulása óta fenntartott irodát egy tavalyi döntés alapján 2026. márciussal végleg bezárták, így a relokációs stratégia is megváltozik. Azok, akik nem kapnak időben vízumot, nem Tuniszba települnek a korábbi gyakorlatnak megfelelően, illetve ha vízumuk megújítása késedelmet szenved, nem Tuniszból dolgoznak, hanem egy meghatározott türelmi ideig (max. 15 hét) otthonról (home office).

Amennyiben az újonnan sikeresen pályázó tagállami szakértő számára a vízum ez idő alatt nem megszerezhető, automatikusan az interjúk során másodikként rangsorolt pályázó kap lehetőséget az új szabályozás értelmében. Változás ezen kívül – amely a mozgást, utazást és így a biztonságot is érinti –, hogy 2025. július 1-jével a misszió szerződést bontott a Tunisz és Tripoli között heti 2-3 alkalommal közlekedő ún. „EU-FLIGHT” 19 személyes kisrepülőgép üzemeltetőjével, így ez a közlekedési opció azóta nem áll a misszió tagjai rendelkezésére, utazásai során mindenki kénytelen kereskedelmi járattal elhagyni Tripolit.

A misszió biztonsági besorolásának változása 2025 folyamán, avagy a status quo megbillenése Tripoliban

Végül lényeges változás, hogy a misszió biztonsági besorolását 2025. július 15-ével közepes fenyegetettségi szintről magasra emelték, nem függetlenül az év május 14-én Tripoliban kirobbant fegyveres harcoktól (részletesen lásd feljebb) és erőszakhullámtól, amelynek következményeként a misszió személyzetét (az akkor még rendelkezésre álló) tuniszi irodába relokálták. Itt inkább evakuációról volt szó, de ezt a kifejezést a brüsszeli szaknyelv

igyekszik következetesen kerülni, tekintettel a negatív konnotációjára, illetve arra a tényre, hogy Tripoliban maradt egy pár fős csoport (ún. core-team) a harcok idején is biztosítani a kontinuitást és kapcsolattartást a tripoli társszervekkel.

Fő tevékenységek és szervezeti struktúra – vázlatosan

Tekintettel arra, hogy a misszió mandátumát az EU tagállamai 2025. július 1-jével kezdődően újabb kétéves időtartamra meghosszabbították, így a felhatalmazásból következően folytatódhatott az elsősorban stratégiai, képzési és technikai tanácsadás és támogatás nyújtása a líbiai hatóságok számára, a határon átnyúló bűnözés olyan aspektusaiban, mint a terrorizmus elleni harc, az embercsempészet és a menekültekkel kapcsolatos válságkezelés, valamint a szervezett bűnözés.

Műveleti tanácsadással és mentorálással, valamint kapacitásnövelő projektek indításával és támogatásával is jelen van a misszió a területen, valamint oktatási-képzési tevékenységgel és eszközbeszerzéssel, infrastruktúrafejlesztéssel. A misszió műveleti/működési tevékenysége legfőképpen Tripoli fővárosra és annak biztonságosabbnak mondható közvetlen környékére terjed ki. A misszió engedélyezett létszáma 84 fő nemzetközi szakértő és 30 fő nemzeti munkavállaló, de a pozíciók egy jelentős hányada jelenleg nincs feltöltve.

A misszió mandátumának megvalósításáért felelős legfontosabb egység az Operations Department (nagyjából „Műveleti Osztály”, de nem a magyar rendészeti terminológiának megfelelően alkalmazva a „műveleti” jelzőt, hanem esetünkben ez valamennyi, a misszióba delegált rendészeti szakértő és tanácsadó munkáját összefogó és koordináló egység, amely a misszió aktuális mandátumának végrehajtásában közvetlenül részt vesz, tehát nem logisztikai, személyügyi (Human Resources – HR) vagy pénzügyi stb. támogató tevékenységet végez).

A misszió ezen osztálya (rövidítve: Ops, a továbbiakban mi is így hivatkozunk rá) két egységből áll, a Border Management Unitből (BMU) (nevezük egyszerűen Határrendészeti Egységnek) és a Cross-Border Crime and Counter Terrorism Unitből (CCU) (Határon Átnyúló Bűnözés és Terrorfenyegetés Elleni Egység). A misszióba vezényelt valamennyi tagállami rendészeti szakértő ebben a két egységben teljesít szolgálatot.

A misszió határvédelemmel kapcsolatos vezető projektje a Tunéziával közös határszakaszt érinti (Ras Ajdir, Wazin, Nalut határátkelő-pontok), itt az együttműködés keretében megfigyelőtornyokat és mélységi felderítő eszközöket, nagy hatótávú kamerákat, éjjellátó eszközöket telepít az EUBAM Határőrizet Támogató Egysége. A projekt jelenleg a második fázisban van, a megfigyelőtornyok és a környező infrastruktúra már állnak, a technikai eszközök telepítése zajlik.

Képzési, kiképzési területen az EUBAM a líbiai vámhatósággal is együttműködik, okmányellenőrzéssel és nemzetközi szervezett bűnözéssel kapcsolatos témájú képzések keretében. Valamint 2025 augusztusában átadásra került a Líbiai Vámhatóság és a Kábítószerbűnözés Elleni Igazgatóság részére 5-5 darab VIKEN gyártmányú professzionális, alacsony sugártartományban működő kézi röntgenszkennel, egyenként 40 000 EUR értékben.

Az eszközök alkalmasak csomagok és személygépjárművek felnyitásmentes átvizsgálására, a röntgenkép rögzítésére (későbbi bizonyítási eljárásban való felhasználásra), a dátum és a felhasználó azonosítására és mentésére.

Együttműködés a Bűnügyi Főigazgatósággal és a Kábítószerbűnözés Elleni Igazgatósággal

A misszió rendészeti egysége két fő partnerrel áll támogatói, együttműködési kapcsolatban, az egyik a Bűnügyi Főigazgatóság, a másik a Kábítószerbűnözés Elleni Igazgatóság. Az együttműködés irányai szerteágazók, képzések szervezéséből, felszerelés- és infrastruktúrafejlesztésből, illetve

EU-tagállamok társszerveinél megvalósuló tanulmányi és munkalátogató-sokból állnak.

A misszió részükre elsősorban bűnügyi elemzői és határon átnyúló bűnözés visszaszorításával kapcsolatos tréningeket szervez, valamint eszköz- és gépjármű-beszerzéseket valósít meg a felmerült és igazolható szakmai igények alapján.

Összefoglalás

Összefoglalásképpen elmondható, hogy a misszió általános helyzete és a biztonsági környezet érdemben nem vagy nem meghatározó mértékben változott. A legfőbb kockázatot továbbra is a belső líbiai viszonyok, az egymással ellenséges fegyveres csoportok tevékenységének dinamikája, a politikai megosztottság, a regionális és nagyhatalmi politikai háttérjátszmák jósolhatatlanságából adódó kockázatok alakítják és határozzák meg.

Az EUBAM Líbia misszió sem szervezeti értelemben, sem tagjai vonatkozásában nem célpont Líbiában, diplomáciai védettséget élvez, akkor is, ha ez nem sokat jelent jelenleg. Sem a misszió, sem annak tagjai direkt, célzott fegyveres támadásnak, emberrablásnak nem célpontjai. Természetesen, egy lokális fegyveres összecsapás során járulékos kár keletkezhet a misszió infrastruktúrájában, esetleg annak tagjai megsérülhetnek. A misszió sokkal inkább ki van téve a líbiai hatóságok hatalmi-politikai játszmáinak, a vízumok kiadása, a napi együttműködés sok esetben frusztrálóan lassú, szinte szabotázs-szerűen akadályozott.

Összefoglalva elmondható, hogy az elhelyezési környezet, a munkakörnyezet, a felszerelés, a műveletek tervezése és szervezése megfelelő színvonalú. Veszélyt egy a hatalmi egyensúly hirtelen, drámai felborulásából adódó gyors fegyveres eszkaláció jelenthet. A közlekedés szintén lehetséges veszélyforrás, de tekintettel az öt-hat tonnás páncélozott járművekre, amelyekkel a misszió tagjai mozognak, ez a veszély alacsony szintű. Az éghajlat, bár évente nyolc hónapig meglehetősen meleg, nem extrém, egészséges szervezet számára nem bír különösebb kihívással, járványok,

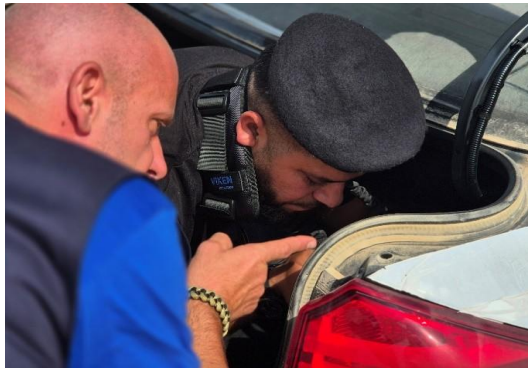
betegségek előfordulásából, illetve az élelmezésből fakadó egészségügyi kockázatok nem számottevőek.

Mellékletek

26. számú kép

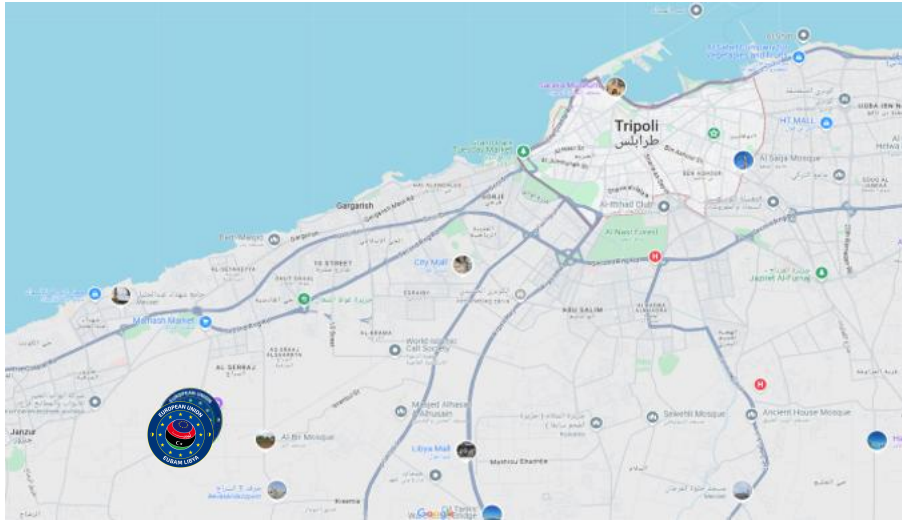
Feladatmegbeszélés a gyakorlati képzés közben a Líbiai Vámigazgatási Hatóság és a Kábítószerbűnözés Elleni Igazgatóság tisztjeivel 2025. augusztus 21-én, Tripoliban.

27. számú kép

Gyakorlati feladat végrehajtása: személygépjármű csomagterének átvizsgálása kézi röntgenszkenner segítségével, Tripoli, 2025. augusztus 21.

Balassa Bence: Az EU Integrált Határőrizet-támogató Misszója Líbiában, 2013-tól folyamatban (EU Border Assistance Mission Libya – EUBAM Libya)

28. számú kép
Tripolitania térképe,
a misszió logója az EUBAM Líbia elhelyezési körletét jelöli.